BEDA VENERABILIS. HIERONYMUS

2. Viertel 12. Jh. Seite 6r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

6.

di. n̄ q̄a in eadē natura dispar uoluntas ē. ꝓ q̄a cū omīs idē possum̄
diuersa facim̄. Et paulop̄. ad̄a de paradyso eiectū. enoch raptū de mun
do cōmemorans ait. Hec cū iusto dō aut ille puniri meruisse. aut hic
eligi. n̄ utrq; utrūq; potuisse. Hoc de cain ꝓ abel frib̄. hoc ꝓ ēsau
ꝓ iacob geminis intelligendū ē. ac secundū solā uoluntatis ē causā. cū
in eadē natura merita diuersa s̄. Et rursū p̄ pauca. Hecq; ū inq̄t alia cau
sa nob q̄q; difficultatē bene uiuendi facit quā longa ēsuetudo uiciōr.
quē nos cū infecit a paruo. paulatīq; p multos corrūpit annos. tra p̄ta
obligatos s̄ ꝓ addictos tenē. ut uix q̄ndā uideat̄ habere naturę lib̄
post multa q̄b̄ optime uirginē dō dicatā instruit. ꝓ reuera multū uti
le ac salubre opus p̄ficere. si cā diuinę grē in omīa suffragia flagitare
ꝓ n̄ animi sui libertatē uirib̄q; fidere. docere. q̄m ꝓ ea in illo quē de bono
ēstantię scriptū ab eo dixim̄ librū multū p̄desse uirtutū studiosis. si
n̄ uirulenta intōmiscere uicia errōr. s; si modicū fermētū aplo teste to
tā massā corrūpit. q̄nto magis uenenū p̄ maximū. Asseribim̄ inq̄t inuē
tatē iusto. pio crudelitatē. diu eo cū p̄mo impossibile aliq̄d p̄cepisse ē quē
rim̄. p̄inde p̄his dāpnandū ab eo pictam̄ hominē quē uitare n̄ potuit
Et paulop̄. nec impossibile aliq̄d potuit imperare q̄ iustus ē nec dāpnatu
rus ē hominē ab eo q̄d n̄ potuit uitare q̄ iustus ē. In his singulis quę ex uno
ei excerpsi libello sententiis. q̄nti sint errores facile cuiuis docto patet.
q̄s ido tā plures coaceruatī posui. ut plurib̄ errōr. p banālis ēuince
rent̄ hi q̄ hunc librū catholico beati Hieronimi calamo scriptū ēsen
dunt. cauteriesq; erga ei lectionē reddere nēt̄ quē heretici ē didicisse dicunt.
q̄b̄ ꝓ ea sententiis partē omib̄ strictē respondere cōmodū duxi. ut pote
q̄ cuncta ut dixi luce clariora. quā sint nefanda pateſcant. Q̄d ḡ dicē mul
tos phylosophōr. patientiā. castitatē. modestiā. aliasq; de naturę bono
habere uirtutes. ēstat q̄a q̄ēūq; phylosophōr. xp̄m di uirtutē ꝓ di sa
pientiā nesciēt̄. hi nullā ueram uirtutē nec ullā ueram sapientiā habere
potuer̄. in q̄ntū ū t gustū aliquē sapientię cui libet uirtutis imagi
nē habebant. totū hoc desup acceper̄. n̄ solū munere p̄ mę ēditionis.
uerū ꝓ ea cotidiana ei gratia q̄ creaturā suā nec se deserentē deserens. dona
sua p̄ut ipse iudicauerit hoib̄. ꝓ magna magnis. ꝓ parua largitē paruu
lis. Q̄d ū dicē. omib̄ omia in omib̄ posse ē. q̄ t singula inuenium̄ē in
singulis. ēta dicit scriptura q̄ ait. Hec cū omia possunt in omib̄. quō
n̄ ē filio hominis mortalis. Vbi manifeste insinuat̄ q̄a cū mortalē hoc
inducit in mortalitatē tē demū posse ē omia in omib̄ bona uirtu
tū. ꝓ ne tē q̄dē de naturę bono. s; p grām ei dicq̄ scriptū ē ut sit ds